

Worcester, Philip G.: A Textbook of Geomorphology. 15×23 cm, 584 s., 385 fig. D. Van Nostrand Comp. Toronto, New York, London 1949.

Denne lærebog indtager en værdig plads i den række af store, godt illustrerede håndbøger i geomorfologi, som er fremkommet i USA. Arven fra Davis og Lobeck er vedgået, mange af de klassiske blokdiagrammer gør atter nytte i denne bog, og kombinationen af kortudsnit, profiler og fotografier udnyttes fuldt ud ved illustreringen. Bogen er skrevet for amerikanere, og de illustrerede lokaliteter er med ganske få undtagelser, f. eks. udsnittet af Geodætisk Instituts kortblad: Godhavn, alle amerikanske. For den specielt interesserede er det en fordel at få et stort og i mange henseender nyt udvalg af lokaliteter som typeeksempler.

Forfatteren sigter dog videre end mod fremstilling af et eksamenspensum, han regner også med geomorfologiens betydning for folkelig oplysning. Dette synspunkt er naturligt ikke mindst i et land, hvor praktisk talt alle har muligheder for i bil at opleve vidt forskellige landskaber: "— Thousands may become interested in the subject and gain enduring pleasure from continued studies of their physical environment, wherever they may be".

For mange vil afsnittet: Semi-arid and desert regions, bringe nyt stof, der ofte kun løseligt behandles i europæiske håndbøger. Ikke mindst med ørkenformer på dansk område in mente — Peary Land — vil denne åjourførte skildring af forskningsresultater i USA's ørkener interessere.

Axel Schou.

Freeman, Otis W. & Raup, H. F.: Essentials of Geography. 48×25 cm, 487 s., 262 fig. Mc. Graw-Hill Series in Geography. New York, Toronto, London 1949.

Interessen for geografi og geografiundervisning har under og efter 2. verdenskrig været voldsomt stigende i USA, hvilket manifesterer sig bl. a. i det overvældende antal hånd- og lærebøger, der i de sidste år er publiceret. Nærværende bog er i sit udstyr typisk: stort format, væsentlig vægt lagt på illustreringen. Det fotografiske stof er emnemæssigt velvalgt, de fotografiske forlæg ofte fremragende, reproduktionen til tider noget unænsom.

Bogen er skrevet som lærebog i almindelig geografi med den for moderne amerikansk geografi gængse understregning af soil- og conservation-problemerne, — et symptomatisk træk for et land, hvor misbrug af naturværdier og ødslen med naturressourcer nu giver voldsomme bagslag. Karakteristisk for bogen er også den

utraditionelle, men interessevækkende form, der kunne betegnes som emneundervisningens metode, og består deri, at der under de enkelte temaer medtages et væld af dermed associerede emner. Under kapitlet: Desert, behandles således ikke blot de klimatiske forudsætninger for ørkennaturen og denne som milieu, men en række emner med tilknytning dertil, f. eks. pueblokulturen. Bogen bliver derved afvekslende og læses som en causerende fremstilling, men mister, i hvert fald som lærebog betragtet, noget af den fasthed, der ligger i begrænsning og systematik. For den geografisk orienterede læser er denne facon ganske charmerende ved sit filigranarbejde af emnetilknytninger.

Axel Schou.

K. Hassinger: Geographische Grundlagen der Geschichte. Freiburg 1952. (8°, 390 sider, 9 tekstkort og 1 udfoldeligt kort).

Den første udgave af den nylig afdøde Wiener-professor K. H.'s bog udkom 1930 som indledende bind til Heinrich Finke, Hermann Junker og Gustav Schnürer: „Geschichte führender Völker“. Den ny udgave har nået at blive gennemarbejdet og ført op to date af ham selv. Forfatterens mål har været at følge kulturens gang over jorden og at tyde kulturlandskabernes opståen. Talrige større og mindre kulturfolk og deres forhold til det land, de bebor, er behandlet. Forfatteren er sig fuldt bevidst, at det er umuligt for en enkelt mand at give en indtrængende behandling af alle disse emner. Han kalder selv sit værk en grov skitse. Se fra dette synspunkt er det en nyttig bog, som kan virke inciterende på læseren ved sine mange ideer. En stor bibliografi på ikke mindre end 65 sider kan hjælpe den, der vil søge yderligere oplysninger. Man må så bære over med, at der forekommer visse meget mærkelige oplysninger. Således stiller anmelderen sig noget skeptisk til den meddelelse (s. 190), at den hellige Brandanus i det 6. årh. opdagede Færøerne (hvor han fandt forvildede fårehjorde), Island, ja mulig Nordamerika.

C. G. Feilberg.

Alfred Hettner: Allgemeine Geographie des Menschen. III.

Band. Verkehrsgeographie, bearbeitet von Heinrich Schmitthenner. Stuttgart 1952. (8°, 201 sider).

Det første bind af denne stort anlagte kulturgeografi, et posthumt værk af den i 1951 afdøde tyske geograf Alfred Hettner, er anmeldt i Geografisk Tidsskrift, 49. bind (1948—1949), side 169—171. Med hensyn til almindelige oplysninger om arbejdet henvises til denne anmeldelse. 3die bind, som omhandler samfærdselsgeografien,